

Aan de minister van Werk en Participatie
De heer A.A. Aartsen BA
Postbus 90801
2509 LV DEN HAAG

Onze referentie

MvH/RvZ/ATR4687/2026-U145

Datum

12 augustus 2026

Onderwerp

Wet platformwerk

Geachte heer Aartsen,

Op 1 juli 2026 ontving het Adviescollege toetsing regeldruk (ATR) de adviesaanvraag voor het wetsvoorstel *Wet platformwerk*. De termijn om te adviseren eindigt op 24 augustus 2026.

Context

Het wetsvoorstel implementeert de *Richtlijn 2024/2831 van het Europees Parlement en de Europese Raad betreffende de verbetering van de arbeidsvoorwaarden bij platformwerk*. De richtlijn beoogt de arbeidsomstandigheden en de bescherming van persoonsgegevens bij digitaal platformwerk te verbeteren.

Inhoud van het voorstel

Het wetsvoorstel ziet kort gezegd op digitale arbeidsplatforms en op personen die via dergelijke platforms werk verrichten. Een digitaal arbeidsplatform verleent een dienst via een website of app, op verzoek van een afnemer, en schakelt daarvoor personen in die door het platform worden betaald. De dienst gebruikt geautomatiseerde monitorings- en/of besluitvormingssystemen.

Personen die platformwerk verrichten zijn ofwel werknemers ofwel zelfstandigen die via een overeenkomst van opdracht werken. Beide groepen komen op grond van het wetsvoorstel rechten toe. Die rechten hebben zij ook als zij via een tussenpersoon werken voor het digitale arbeidsplatform.

In de praktijk is het niet altijd duidelijk wanneer sprake is van een 'werknemer' en wanneer van een 'zelfstandige'. Het wetsvoorstel introduceert daarom het weerlegbaar rechtsvermoeden. Het rechtsvermoeden houdt in dat bij "feitelijke aanwijzingen van leiding en toezicht" een

Contact:

Postbus 16228
2500 BE DEN HAAG

Bezoekadres: Rijnstraat 50
2515 XP DEN HAAG

info@atr-regeldruk.nl
www.adviescollegeregeldruk.nl

Tel: 070-310 86 66

arbeidsovereenkomst wordt vermoed. In een nog op te stellen algemene maatregel van bestuur worden de volgende vijf aanwijzingen opgenomen: (1) het digitale arbeidsplatform stelt de hoogte van de vergoeding vast, (2) het platform bepaalt de verdeling en toewijzing van opdrachten, (3) het platform houdt toezicht op de uitvoering van de werkzaamheden, (4) het platform beperkt de vrijheid om opdrachten wel of niet aan te nemen bijvoorbeeld door het opleggen van sancties en (5) het platform stelt eisen aan representatie. Als aan twee van de vijf aanwijzingen is voldaan, dan wordt een arbeidsovereenkomst vermoed. Bij geschillen hierover, kan de vermeende werknemer naar de kantonrechter, die dan de arbeidsverhouding beoordeelt. Het platform moet bij een vermoeden van een arbeidsovereenkomst bewijzen dat de persoon als zelfstandige werkzaam is.

Het wetsvoorstel bevat verschillende beperkingen en verplichtingen voor digitale arbeidsplatforms bij het gebruik van geautomatiseerde monitorings- en besluitvormingssystemen. De betreffende artikelen zijn specifiek of aanvullend op de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG). Voor de verplichte gegevensbeschermingseffectbeoordeling bij het gebruik van een geautomatiseerd systeem moeten bijvoorbeeld zowel de standpunten van personen die platformwerk verrichten als hun vertegenwoordigers (indien van toepassing) worden ingewonnen. Daarbij mogen digitale arbeidsplatforms niet geautomatiseerd gegevens verwerken over de emotionele of psychologische toestand van de persoon die platformwerk verricht, of zaken als ras, geloofsovertuiging of seksuele geaardheid.

Digitale arbeidsplatforms zijn verplicht om personen die platformwerk verrichten, de vertegenwoordigers van platformwerkers en, op verzoek, bevoegde nationale autoriteiten te informeren over het gebruik van geautomatiseerde monitorings- of besluitvormingssystemen. Op de systemen vindt menselijk toezicht plaats. Dat toezicht vindt doorlopend plaats, maar niet verplicht op elke individuele beslissing. Toezicht kan een wat algemener karakter hebben, bijvoorbeeld vanwege vragen, klachten of het gebruik van een representatieve steekproef. Digitale arbeidsplatforms geven desgevraagd uitleg op de besluiten die door of met behulp van geautomatiseerde systemen zijn genomen. Besluiten om de overeenkomst of het account van een persoon die platformwerk verricht, te beperken, te schorsen of te beëindigen (of vergelijkbare besluiten) mogen uitsluitend door mensen worden genomen (en dus niet door geautomatiseerde systemen).

Het wetsvoorstel somt diverse transparantieplichtingen op. Het gaat dan om informatieplichten naar de werknemersvertegenwoordiging als het digitale arbeidsplatform een besluit neemt met grote wijzigingen in de geautomatiseerde systemen. Grote platforms moeten de kosten dragen van een eventueel ingeschakelde deskundige. Is er geen werknemersvertegenwoordiging, dan moeten de werknemers zelf geïnformeerd worden. De digitale arbeidsplatforms moeten bij een (nog nader te bepalen) bestuursorgaan aangeven dat zij platformwerk laten verrichten. Daarbij verstrekken zij informatie aan het bestuursorgaan die periodiek moet worden geactualiseerd. Het gaat dan om het aantal werkzame personen, de algemene voorwaarden, de gemiddelde duur van een activiteit, het gemiddelde inkomen van de werkzame personen en de betrokkenheid van eventuele tussenpersonen.

Het wetsvoorstel regelt tot slot enkele losse onderwerpen zoals de verplichte communicatiekanalen voor personen die platformwerk verrichten en de toegang tot bewijsmateriaal op verzoek van een rechter of bevoegde instantie.

Toetsingskader

ATR beoordeelt de regeldrukgevolgen aan de hand van het volgende toetsingskader:

1. Nuloptie (nut en noodzaak): is er een taak voor de overheid en is wetgeving het meest aangewezen instrument?
2. Zijn er minder belastende alternatieven mogelijk?
3. Is gekozen voor een uitvoeringswijze die werkbaar is voor de doelgroepen die de wetgeving moeten naleven?
4. Zijn de gevolgen voor de regeldruk volledig en juist in beeld gebracht?

1. Nut en noodzaak

Het wetsvoorstel is nodig voor de implementatie van de Europese Richtlijn. Nut en noodzaak zijn al bepaald bij de totstandkoming van de Richtlijn. Het college heeft geen opmerkingen bij nut en noodzaak.

2. Minder belastende alternatieven

Het wetsvoorstel is vooral een een-op-een-implementatie van de Richtlijn. Op enkele onderdelen bestaat beleidsruimte. Zo bepaalt de Richtlijn dat digitale arbeidsplatforms ten minste eens per twee jaar de impact van geautomatiseerde systemen evalueren. Het wetsvoorstel kiest voor de minimaal verplichte frequentie. Verder maakt de Richtlijn het (voor mkb'ers) mogelijk om niet halfjaarlijks te rapporteren in het algemeen, maar in plaats daarvan jaarlijks aan de toezichthouder. Uit de memorie van toelichting blijkt dat het kabinet hiervoor kiest bij het uitwerken van de verplichting in een algemene maatregel van bestuur.

In de Richtlijn is opgenomen dat lidstaten een rechtsvermoeden in hun regelgeving moeten opnemen, waarbij lidstaten de beleidsruimte hebben gekregen om het rechtsvermoeden concreet in te vullen. Nederland kiest voor vijf aanwijzingen die een indicatie vormen van 'feitelijk leiding en toezicht', waarvan aan twee moet zijn voldaan om een beroep te kunnen doen op het rechtsvermoeden. Een meer algemeen rechtsvermoeden, een open norm, is ook overwogen. Het wetsvoorstel kiest hier niet voor, omdat concretisering doeltreffender lijkt. Een ander alternatief is één criterium. Het wetsvoorstel kiest hier evenmin voor, omdat het niet waarschijnlijk is dat één criterium volstaat voor zowel de pluriforme verschijningsvormen van digitale arbeidsplatforms als voor een duidelijke aanwijzing van leiding en toezicht. Tot slot zijn contra-indicaties van het rechtsvermoeden overwogen. Uit de memorie van toelichting blijkt dat een dergelijke constructie mogelijk leidt tot meer (processuele) regeldruk, waardoor hier ook niet voor is gekozen in het wetsvoorstel.

In de Richtlijn is opgenomen dat lidstaten het rechtsvermoeden ook kunnen toepassen in het fiscaal- en sociaal zekerheidsrecht. De Arbeidsinspectie zal, vanwege toezicht op de Wet op het minimumloon, mogelijk het rechtsvermoeden toepassen en inhoudelijk aansluiten bij het wetsvoorstel. In de memorie van toelichting is beschreven waarom niet is gekozen tot verder gebruik van het rechtsvermoeden in genoemde rechtsgebieden. Het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV) en de Belastingdienst achten gebruik van het rechtsvermoeden niet behulpzaam en stellen dat het gebruik kan leiden tot meer bestuurlijke lasten voor uitvoeringsorganisaties en meer regeldruk voor personen die platformwerk verrichten digitale arbeidsplatforms.

De beleidsruimte is lastenluw ingevuld. Het college heeft geen opmerkingen bij de minder belastende alternatieven.

3. Werkbaarheid

De memorie van toelichting beschrijft de MKB-toets die heeft plaatsgevonden in mei 2026. Onderdeel van die toets waren gesprekken met ondernemingen die (waarschijnlijk) onder de definitie van 'digitaal arbeidsplatform' vallen. Die gesprekken leidden tot meer uitleg (in de memorie van toelichting) van definities. Ondanks dat aangegeven is door ondernemingen dat menselijke toetsing in de weg kan staan aan snel handelen voorziet het wetsvoorstel niet in uitzonderingen. De Richtlijn biedt namelijk geen uitzonderingsmogelijkheid van menselijke toetsing. Ondernemingen zijn wel gevolgd in hun punt over tariefstelling. Het digitale arbeidsplatform mag wel iets van tariefstelling hebben zonder direct te voldoen aan het criterium "het platform bepaalt of beïnvloedt de hoogte van de vergoeding". Het stellen van een bandbreedte, waarin excessieve tarieven worden verboden door het platform, is niet per definitie een aanwijzing van feitelijk leiding en toezicht. Dit vanwege het belang van de platformwerker (tegen te lage betaling) of de klant (tegen buitensporig hoge tarieven). Het college heeft geen opmerkingen bij de werkbaarheid.

4. Gevolgen regeldruk

De memorie van toelichting beschrijft de gevolgen voor de regeldruk en maakt die middels een berekening inzichtelijk. De totale eenmalige regeldruk bedraagt voor de personen die platformwerk verrichten € 850.000,- en voor de digitale arbeidsplatforms (inclusief eventuele tussenpersonen) ruim € 400.000,-. De totale structurele regeldruk voor de personen die platformwerk verrichten daalt met ruim € 230.000,- en stijgt voor de digitale arbeidsplatforms (inclusief tussenpersonen) met ruim € 1,7 miljoen. Het college heeft geen opmerkingen bij de regeldrukgevolgen.

Dictum

Gelet op bovengenoemde bevindingen is het eindoordeel ten aanzien van dit voorstel:

Indienen.

In de verwachting u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd,

Hoogachtend,

w.g.

M.A. van Hees
Voorzitter

R.W. van Zijp
Secretaris